

מ"ת 41785/01/17 - מדינת ישראל נגד נ א (עציר) - בעצמו

בית משפט השלום בבאר שבע
מ"ת 41785-01-17 מדינת ישראל נ' א(עציר)
לפני כבוד השופטת שוש שטרית
מדינת ישראל
המבקשת
נגד
המשיב
ע"י ב"כ עו"ד נמרוד שחל והמתמחה יואל עשור
נ א (עציר) - בעצמו
ע"י ב"כ עו"ד דודי אביטן ועו"ד בני זיתונה

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

בקשה למעצר המשיב עד תום ההליכים במשפטו על רקע כתב אישום המייחס למשיב באישום הראשון עבירות של היזק לרכוש במזיד, איומים והחזקת אגרופן או סכין שלא למטרה כשרה; באישום השני עבירות של תקיפה סתם של בן זוג, 3 עבירות איומים והפרת הוראה חוקית; באישום השלישי 3 עבירות של איומים, 3 עבירות של תקיפת שוטר בעת מילוי תפקידו, מעשה מגונה בפומבי, העלבת עובד ציבור והפרעה לשוטר במילוי תפקידו ובאישום הרביעי עבירות של תקיפת שוטר בעת מילוי תפקידו, איומים, היזק לרכוש במזיד והפרעה לשוטר במילוי תפקידו.

1. על פי העובדות באישום הראשון, בתאריך 7.1.2017 סמוך לשעת חצות, הגיע המשיב לביתה של בת זוגו, י ח, כשהוא תחת השפעת אלכוהול, דפק בחוזקה על דלת הבית, צעק וקרא לה לצאת החוצה. בתוך כך, פתחה אמה של י, גב' פ ח (להלן: **המתלוננת**), את הדלת והודיעה למשיב כי י לא בבית וביקשה ממנו להשליך חפץ מתכתי שהחזיק בידו. סמוך לאחר מכן, עזב המשיב את המקום וכעבור שעה חזר לבית המתלוננת וגרם נזק בזדון לדלת הכניסה בכך שבעט בדלת וקילף את ציפוי הדלת מבחוץ. באותו מעמד, איים המשיב על המתלוננת כי הוא יהרוג את י ויתאבד על כל בני משפחתה.

המתלוננת התקשרה למוקד החירום של המשטרה וביקשה עזרה, וסמוך לשעה 00:29, אותר המשיב על ידי שוטרים ליד בניין מגוריו כשהוא מנסה להסתתר והוא מחזיק בסכין.

על פי העובדות באישום השני, בתאריך 10.1.2017 לאחר סיום חקירתו של המשיב בתחנת המשטרה, הוא שוחרר בהחלטת קצינת משטרה ובתנאי שלא ייכנס לבית המתלוננת משך 15 ימים ושלא ייצור קשר או ייפגש עמה משך 30 ימים.

כעבור 4 ימים, ביום 14.1.2017 סמוך לשעה 14:00 נכנס המשיב לבית המתלוננת לראות הבן המשותף לו ולי, אולם ביקש לקחת אותו עמו, המתלוננת התנגדה והזעיקה את בתה י בכדי שזו תוציא את המשיב מהבית. בתוך כך, המתין

המשיב לי סמוך לבית אמה וכשהגיעה למקום, תקף אותה בכך שבעט ברגלה, ואיים המשיב על המתלוננת בכך שאמר לה שהוא יחזור, ירצח את י יחתוך לה את הפנים.

בהמשך, סמוך לשעה 00:42 התקשר המשיב למכשיר הטלפון של המתלוננת ואמר לה **"זונה שרמוטה"** ואיים כי הוא ירצח אותה ואת בני משפחתה ואת הבנות הקטנות שלה.

בהמשך, בשעה 03:00 הגיע המשיב לבית המתלוננת, קרא לי, בעט ברגלו וחבט בדלת בעזרת מוט עץ. משהודיעה המתלוננת למשיב כי היא מזעיקה את המשטרה, איים עליה כי יחתוך לי את הפנים.

על פי העובדות באישום השלישי, יום למחרת ב- 15.1.2017 שהה המשיב בתא מעצר נוכח המיוחס לו באישום הראשון והשני, איים על קצין המשטרה יורי מזובוזקי **"מי אתה יא בן זונה, שרמוטה, שוטר מזדיין כנס אליי אזיין אותך בתחת פה"**, ובתוך כך גם איים לשפוך קפה על הקצין והשוטרים שהיו עמו. סמוך לאחר מכן, תקף המשיב את הקצין בכך שירק עליו ופגע בגרונו של הקצין.

בהמשך, סמוך לשעה 12:45 בעת שהמשיב נלקח מתא המעצר על ידי החוקר אורי תורג'מן לצורך חקירה, איים עליו המשיב באומרו **"אני מניאק אם אני לא אפתח את אמא שלך, אני אפתח לכם את התחת לכם למצוץ אל תשכח שעצרת אותי בילדות אני אזיין אותך"**. משביקש השוטר מהמשיב להיכנס לחדר החקירות, סירב התקרב לשוטר החל לקלל את השוטר ואמר לו **"סתום לפני שאני אירק עליך"**. בהמשך הבחין המשיב בחוקר מיכאל עקנין, בעת שזה ישב במשרדו, פנה אליו ו בצעקות ואמר לו **"גם אותך אני אזיין בתחת אני אכניס לך זין לפה"**.

לאחר האמור לעיל, סמוך לשעה 16:20, בתא המעצר תקף המשיב את השוטרים דניאל ויימן ו ז בשעה שאלה עסקו בשמירה על העצורים. את השוטר דניאל קילל "בן שרמוטה", ירק עליו ועל חולצתו, גם את השוטרת ו קילל, ירק עליה והשליך לעבר השוטרים מזון. עוד עשה המשיב מעשה מגונה בפומבי בפני השוטרת ו בכך שחשף בפניה את איבר מינו ואמר לה **"את יכולה גם למצוץ לי אותו"**, חזר וירק עליה ושפך עליה מים תוך שהוא אומר לה **"בת זונה, יא רוסייה לכי תעבדי בצומת זונה מסריחה"**.

על פי העובדות באישום הרביעי, בתאריך 15.1.2017, לפני השעה 20:43 נלקח המשיב ע"י השוטר ג ב מבית המעצר לבדיקות בבית חולים סורוקה, אז תקף את השוטר בכך שבעט בו מספר פעמים בגופו וניסה להכותו באמצעות ידיו. לאחר שהשוטר השתלט על המשיב בסיוע מאבטח בית החולים, איים עליהם המשיב כי יפגוש אותם בחוץ ויהרוג אותם. סמוך לאחר מכן, משביקש השוטר להכניס את המשיב לבדיקה בחדר הרופא, שב המשיב ותקף את השוטר בכך שהכה בו בפניו תוך שהוא מעיף את משקפיו של השוטר ואחר כך בעט בו מספר פעמים, כשבתוך כך ניסה המשיב לשבור עם רגליו את המשקפיים לאחר שאלה נפלו לרצפה.

2. בדיון שהתקיים ביום 23.1.2017 הסכים ב"כ המשיב לקיומן של ראיות לכאורה ואשר לעילת המעצר טען "שלא כצעקתה". לדידו מעשי המשיב אינם מעידים על מסוכנות ממש שכן עיקרם בניבולי פה של המשיב ונובעים

מהעובדה כי זה צורך סמים. מכאן עתר להפנות את המשיב לשירות המבחן על מנת שזה יבחן מצבו של המשיב והאם זה מתאים לחלופת מעצר טיפולית, מאחר שלטענתו המשיב הביע באוזניו בעבר רצון לשקם את חיו.

3 ב"כ המבקש סבורה שאין מקום להידרש לתסקיר מעצר נוכח המסוכנות הגבוהה הזועקת לדידה מהמשיב ואשר שום חלופה לא תסכון בעניינו. הפנתה למעשי המשיב לאורך כל כתב האישום אשר מעצמה מעידה על העדר מורא מהדין ומגורמי האכיפה ועד כדי שבתוך תא מעצרו הוא תוקף שוטרים ואלה נזקקים לתגבורת לא פעם על מנת להשתלט עליו. לצד הדגשת מעשי המשיב, הפנתה לעברו הפלילי המכביד של המשיב ובעיקר בעבירות אלימות, אי מניעת פשע, סמים ועוד.

4. אין חולק על קיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר. ב"כ המשיב לא ביקש ולא הציע חלופת מעצר במועד הדיון, אלא, להידרש לתסקיר מעצר במסגרתו תבחן התאמתו של המשיב לחלופת מעצר טיפולית.

5. בנסיבות שלפניי איני מוצאת להידרש לתסקיר מעצר אשר תכליתו לבחינת התאמת המשיב לחלופת מעצר טיפולית, שכן איני רואה כל סיכוי לשחרורו של המשיב לחלופה טיפולית בהליך המעצר וזאת מכמה טעמים.

ראשית ועיקר, נוכח מסוכנות המשיב. המדובר במי שהמסוכנות ממנו גבוהה באופן מיוחד ועיקרה כלפי בת זוגו וכלפי אמה, היא המתלוננת העיקרית תיק.

הכלל שהותווה בהלכה הפסוקה הינו כי השלב המתאים להפניה לטיפול של גמילה מסמים הוא שלב גזירת הדין: "הכלל הוא, כי שקילת הליכי טיפול וגמילה מסמים מקומה בשלב גזירת העונש וריצויו, ושלב מעצרו של נאשם, אינו השלב הראוי לבחינת אפשרות השתלבותו בתהליך גמילה, אלא בנסיבות חריגות" (בש"פ 1981/11 מדינת ישראל נ' אשר סויסה) ובהמשך מנה שלושה תנאים.

תנאי ראשון, האם הנאשם החל בהליך גמילה טרם מעצרו; השני, האם פוטנציאל ההצלחה הוא גבוה; והשלישי, האם יש בהליך הגמילה כדי לאיין את המסוכנות הנשקפת מהנאשם.

בית המשפט גם קבע כי על אף חשיבותו של התנאי הראשון, ניתן להורות על שחרורו של הנאשם לחלופה טיפולית גם כאשר תנאי זה אינו מתקיים, ובלבד ששני התנאים האחרים מתקיימים ובין היתר יובאו בחשבון גילו של הנאשם, סוג העבירות, עברו הפלילי והאם יש בחלופת הגמילה כדי לאיין או להקהות את עילת המעצר.

אשר לתנאי הראשון, אין חולק כי המשיב לא החל כל הליך טיפולי ובאמירה הכללית מצד ב"כ המשיב בעניין זה, אין ממש, ונראה כי דווקא המאסרים על תנאי התלויים ועומדים נגד המשיב בעבירות של תקיפת שוטרים הם המניע האמיתי העומד מאחורי הבקשה להפנות לשירות המבחן.

אשר לתנאי השני צריך לומר כי בעובדה שהמשיב הורשע בשנת 2011 וקודם לכן בעבירות סמים לצריכתו העצמית כי אין כדי לקבוע כי מדובר במי שהוא מכור לסמים וזקוק להליך גמילה מסמים, אין כל אינדיקציה לכך כי המשיב ביצע את העבירות כשהוא תחת השפעת סמים. הרשעותיו האחרונות של המשיב הם בעבירות אלימות ובמיוחד כלפי שוטרים לרבות התפרעות במקום ציבורי והעלבת עובדי ציבור, עבירות שאינן מאפיינות את המכורים לסמים, אלא יותר קשורות במאפייני אישיותו של המשיב ואשר ממשיכות למעשה את רצף העבירות כלפי הזולת כלפי האחר. כך או אחרת התנאי השני הוא אינו בעל הבכורה בין התנאים האמורים, אם כי אומר ואדגיש אילו הייתי מוצאת שניתן לאיין ממסוכנות המשיב בדרך של חלופת מעצר טיפולית לא הייתי סוגרת בפניו את האפשרות לבחינת התאמתו לחלופה טיפולית גם בהליך זה.

אשר לתנאי השלישי, הוא התנאי לטעמי המכריע במקרה שלפניי. כאמור, מדובר במשיב שהמסוכנות הנשקפת ממנו היא מובהקת והיא עולה בין היתר מהודעותיה של אמה של המתלוננת מתוכן האיומים אותן מפנה המשיב הן כלפי בת זוגו והן כלפי אמה, לה הוא אומר כי בכונתו לאנוס אותה, כי בכונתו לחתוך את פניה של בתה, בת זוגו, ולא פעם אחת אלא מספר פעמים. המסוכנות מהמשיב נלמדת מתוך אותה אובססיה שהוא מגלה בהתנהגותו כלפי המתלוננת ואמה, עת הוא חוזר פעם אחר פעם לביתה בשעות לילה מאוחרות וחרף צו האוסר עליו להתקרב לביתם.

המסוכנות של המשיב מתעצמת עוד יותר בהינתן שזה נעדר כל מורא מהדין, נעדר כל מורא מגורמי האכיפה, תוקף שוטרים, יורק בפניהם פעם אחר פעם, בועט בהם, לאחד הוא שובר את המשקפיים, בפני שוטרת אחרת הוא חושף את איבר מינו ומבקש ממנה לעשות בו מעשים. אני מתקשה לראות את המשיב משולב בהליך טיפולי ועוד יותר מתקשה לראות כיצד יישמע להוראות של בעלי סמכות, כי לא יעזוב את אותה חלופה טיפולית ככל שהיה מגיע אליה בסופו של דבר ובתוך כך יסכן את המתלוננת ואת אמה.

לאמור יש להוסיף את עברו הפלילי המכביד של המשיב הכולל עבירות אלימות, האחרונה שבהן מיום 1.9.2016 בהפרעה לשוטר במילוי תפקידו והתנהגות פרוע במקום ציבורי, בגינה נגזרו עליו 4 חודשי מאסר בפועל והופעל מאסר על תנאי בן 4 חודשים. עוד הרשעה מיום 28.10.2015 בעבירות של תקיפת שוטרים, הפרעה לשוטרים, תקיפה סתם ואיומים, בגינה נגזר עליו מאסר בפועל לתקופה של 7 חודשים. הרשעה נוספת משנת 2015 בעבירה של אי מניעת פשע והחל משנת 2011 עבירות של צריכת סמים וסחר בסמים ועוד מגוון של עבירות והרשעות שונות.

6. ככל שהמשיב באמת חפץ לבחון באמת לבחינת התאמתו לטיפול בקהילה סגורה, הדבר מבורך, אולם אין בכך כדי להצדיק חריגה מהכלל ובוודאי לא תוך סיכון ביטחון ושלומו של בת זוגו ואמה, כשהפנייתו לשירות המבחן במסגרת הליך המעצר ומשמעות קבלת הבקשה הוא בין היתר כבילת המותב בתיק העיקרי.

בקשת המשיב לבחינת אפשרות שילובו בקהילה טיפולית סגורה, צריך ושתבחן בדרך המלך, בתיק העיקרי כשבתוך תקופת הזמן עד לדיון באפשרות זו אם בכלל יוכיח המשיב במסגרת כתלי הכלא כי הוא עושה למען עצמו ולמען התאמתו לקהילה טיפולית, ככל שהוא באמת מכור וצריך גמילה כנטען הרי פתוחה לו הדרך לחזור בבקשה לעיון חוזר.

סבורתני, כי השילוב של עברו הפלילי כמפורט לעיל, משכו של המאסר המותנה שכשל בהרתעתו, כמו גם העובדה

שהמשיב אינו עומד בתנאים אותם קבעה הפסיקה - הרי שעניינו אינו מאפשר החרגתו מהכלל שהותווה בפסיקה לעניין זה.

סופם של דברים, לא מצאתי כי בעניינו של המבקש לפני מתקיימות הנסיבות המאפשרות או המצדיקות בחינת חלופת מעצר טיפולית ובנסיבות אלה, ובהעדר חלופה אחרת לאיין ממסוכנותו, אני מורה על מעצרו עד תום ההליכים במשפטו.

**ניתנה והודעה היום ג' שבט תשע"ז,
30/01/2017 במעמד הנוכחים.
שוש שטרית, שופטת בכירה**